

links in. Een tijd later komen we aan een in 1947 door de leden van het 'Kempisch Legioen' heropgebouwde hoeve (huisnr. 17). Hier had deze verzetsgroepering tijdens de bezetting haar hoofdkwartier opgeslagen. Van hieruit werden de bevelen gegeven voor ondergrondse acties van de weerstanders van het K.L. in het hele arrondissement Turnhout. De pachter zelf deed mee aan het verzet.

Veel strijd hadden ze nog niet geleverd, buiten enige schermutselingen had het K.L. zich hoofdzakelijk bezig gehouden met zichzelf te organiseren. Zo kwamen dan de beruchte septemberdagen van 1944 tijdens dewelke de Kempen de laatste dagen van de bezetting kende. Het K.L. had zich met een veertigtal leden teruggetrokken op het hoofdkwartier in afwachting van de bevelen van de geallieerden. Was er verraad of niet maar op 20 september werd de hoeve door de Duitsers omsingeld, met brandbommen bestookt en verwoest. Voorheen had er echter nog een gevecht plaats gehad tussen de Duitsers en de mannen van het K.L.

Na de oorlog werd er door leden van het K.L. gedurende 4 maanden onafgebroken elke avond gewerkt, een aantal weldoeners zorgden voor materialen en vervoer. De nieuwe hoeve was een prachtstuk en boven op het dak was in grote letters de benaming "Kempisch Legioen" aangebracht maar deze hebben de tand des tijds niet doorstaan. Een arduinen gedenksteen aangebracht in de voorgevel van het gebouw herinnert nog wel aan het gebeuren.

45 - 46

Ongeveer op de hoek van de vijver bijna aan KN 46 stond vroeger het boerderijtje van de familie Jacobs waar de leden het K.L. zich ophielden. Het boerderijtje stond diep in het bos maar werd in de

jaren zeventig afgebroken om er een zandwinning te maken en de aanleg van de huidige vijver te verwezenlijken. In de omgeving diep in het houtgewas verscholen hadden de verzetslieden ook nog een andere schuilplaats. In de achterliggende schuur werden er wel eens opgepakte Duitsers gevangen genomen en neergekomen bemanningsleden van geallieerde vliegtuigen verborgen.

5 - 67

Aan de schuur staat een monument opgetrokken in kasseisteen met aan iedere zijde een gedenkplaat voor gecrashte vliegtuigen en hun bemanning. We zijn bijna terug aan het vertrekpunt.

Op zaterdag 23 september werd Gierle bevrijd. De voorwacht bestond enkel uit twee Engelse soldaten die per fiets op verkenning kwamen. Zij werden met grote vreugde en open armen ontvangen. De volgende dag kwamen de Engelse tanks massaal door Gierle gereden.

De wandelaar die nog even de tijd wil nemen kan zich nog naar de begraafplaats begeven in de Schoolstraat. Daar staat een monument ter ere van de overleden 'Jonge Strijders' van de oorlog 1940-45 met daarbij een gedenksteen van de overledenen. Het beeldhouwwerk is van de hand van de plaatselijke kunstenaar A. Proost.

Monument op begraafplaats

Tekst en foto's: Frans Saelen
Wandelnetwerk Kempense Beemden

Info: Toerisme Lille
tel 014 44 82 33
toerisme@lille.be

WANDELEN IN LILLE mooiste hoekjes van GIERLE

Gierle tijdens de Tweede Wereldoorlog

FRANS SAELEN

Gierle tijdens de Tweede Wereldoorlog

Afstand : 9,7 km
Vertrek : Parking Ontmoetingscentrum
Singel 30, Gierle

KN 67 | Bombardement centrum Gierle

11 mei 1940 was voor Gierle een verschrikkelijke dag. Op de tweede dag van de oorlog, rond drie uur in de namiddag, doken plots Duitse duikbommenwerpers (Stuka's) met oorverdovend lawaai naar beneden en losten bommen recht in de richting van het dorp, wel 55 in totaal. De chaos was compleet in het centrum van Gierle. Het leek alsof het hele dorp in brand stond. Straten waren bezaaid met dakpannen, glas en uitgerukte deuren en ramen. Vijf mensen vonden de dood en een kloosterzuster overleed enige tijd later in het ziekenhuis aan haar verwondingen. Het schoolhoofd was het ergst van al getroffen: hij verloor die dag zijn zoon, zijn moeder en zijn zuster. Naast menselijk leed was er veel materiële schade: zwaar beschadigde gebouwen in het centrum moesten worden afgebroken. Ook de parochiekerk leed enorme schade. Alle glasramen op één na waren stuk. Na het luchtbombardement op het centrum zat de schrik er bij de Gierle bevolking echt in en vele gezinnen sloegen dan ook in paniek op de vlucht.

67 - 3 | Vergeldingswapen, Antoon Neefs

Tegen het einde van de oorlog pakten de Duitsers nog uit met hun geheime wapens. De V1- en V2- bommen waren eigenlijk bestemd om de haven van Antwerpen uit te schakelen maar bereikten niet altijd hun vooropgesteld doel. Op het Schoolblok tussen het centrum en de Kosterstraat kwam eind 1944 een V2-raketbom neer. Deze sloeg er een grote krater. Er was enorme schade aan woningen en de ook de kerk kreeg weer haar deel maar gelukkig vielen er geen dodelijke slachtoffers.

In de Landastraat kom je aan je linkerkant een woonhuis met aangrenzend de gebouwen van de vroegere wasserij Tony tegen. Het woongebouw was voorheen de woning van verzetsman Antoon Neefs.

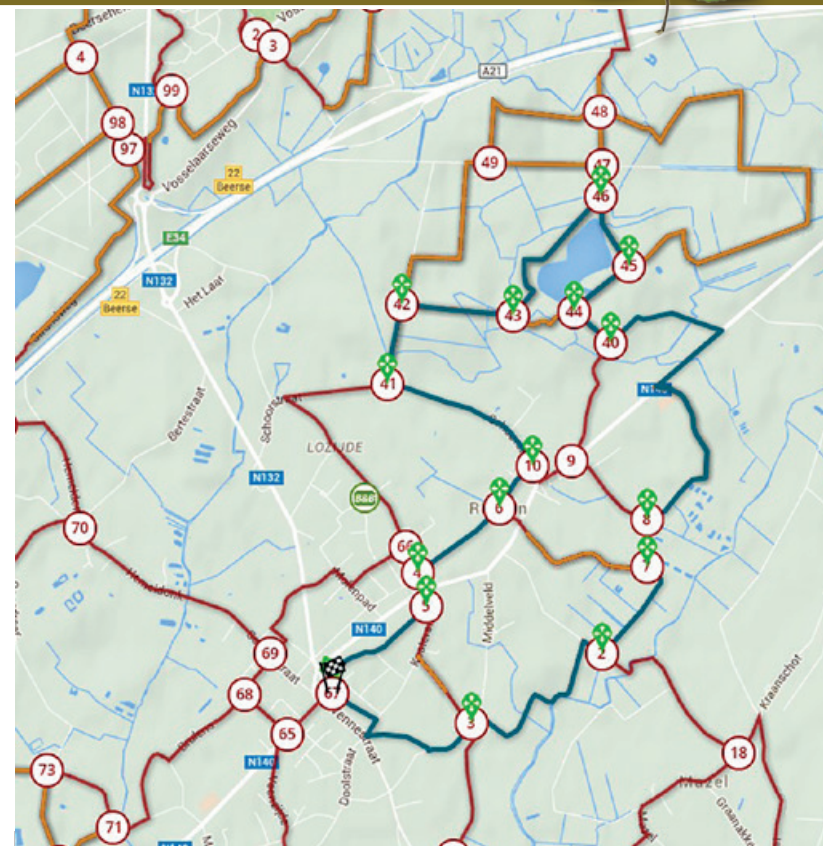
Antoon Neefs werd geboren in 1916 in Goshen, New York (U.S.A.). Daardoor sprak hij goed Engels en dat was in die tijd eerder een zeldzaamheid voor een dorpje in de Kempen. Tijdens de oorlog werd hij lid van de verzetsorganisatie BNB-MNB en hielp neergekomen vliegeniers verbergen en evacueren zodat ze niet in handen zouden vallen van de Duitsers. Verscheidene vliegeniers konden mede door zijn toedoen ontkomen via de gekende ontsnapingslijn "Komeet" waar zijn verzetsbeweging mee samenwerkte. Als er in de wijde omgeving ergens vliegeniers neerkwamen, werd dikwijls op hem beroep gedaan mede omwille van zijn goede kennis van het Engels wat bij de vliegeniers vertrouwen opwekte. Hij maakte zich destijds nog verdienstelijk als wijkmeester in geval van luchtbombardement, stichter Oud-Strijders 1940-45, voorzitter burgerbescherming en gemeenteraadslid. Antoon Neefs kwam op relatief jonge leeftijd op een spijtige manier in de garage van zijn woning om het leven (7-4-1967). Zijn graf met gedenksteden bevindt zich nog steeds op het vroegere kerkhof naast de kerk.

8 - 40 | Josephien Vervoort

Waar de betonweg overgaat in een zandweg, ongeveer in het midden van deze weg gebeurde er op 22 september een ware tragedie.

Er viel een zenuwachtige troepenbeweging van de Duitsers waer te nemen. De bezetters trokken achteruit in de richting van Turnhout. De Duitsers waren zeer nerveus en schoten op alle verdachte bewegingen. De 70-jarige Josephien Vervoort woonde bij haar schoonbroer hier in de omgeving op Rooien. Zij ging op zoek naar de kinderen van haar schoonbroer die voortvluchtig waren en zich op Rooienakkeren bevonden om gras te gaan halen voor de koeien. Zij ging hen waarschuwen dat er Duitse soldaten in de omtrek waren. De omgeving was toen een meer open landschap zonder veel bomen en struikgewas. Josephien droeg een geel kleed en dat is haar wellicht fataal geworden want ook de weerstanders droegen overalls van lichte stof. Plotseling werd er door de Duitsers op haar geschoten, zij werd getroffen in het onderbeen en viel neer. Niemand, ook de verwittigde dokter niet, durfde ter hulp komen en Fien is hier ter plaatse doodgebloed.

We wandelen even over het fietspad langs de grote weg en draaien

Zandweg omgeving Rooienakkeren waar Josephien Vervoort het leven liet

